

1946 blev den højere Grænse begrænset til at gælde for Forsørgere med Børn. Det foresloges nu i Overensstemmelse med, hvad der var gældende efter Lovanordningen, at forhøje Grænsen for Ikke-Forsørgere og for Forsørgere uden Børn til *fire Femtedele af Lønnen*.

„Denne Grænse er“, udtalte Ministeren, „normalt ikke af større Betydning, idet Understøttelsen af disse Grupper af Medlemmer ikke kommer saa nær til Lønnen, men i enkelte Tilfælde kan Grænsen dog blive aktuel, navnlig naar Huslejhjælpen kommer til, og Forslaget er fremsat for ikke at gøre Adgangen til Huslejhjælp for Ikke-Forsørgere med 15 Aars Medlemstid og Forsørgere uden Børn illusorisk i disse Tilfælde.“

Endvidere stillede der Forslag om at ophæve visse af den gældende Lovs hidtidige Bestemmelser. Det drejer sig om Bestemmelsen i § 13, Stk. 2, om Begrænsning i visse Tilfælde af *Tilskuddet vedrørende Ikke-Forsørgere under 25 Aar*, endvidere Bestemmelsen i § 15 A, Stk. 2, om særlig *skærpede Arbejdsbetingelser for Ikke-Forsørgere under 22 Aar*, og endvidere Bestemmelsen i § 16, Stk. 1, om *særlige Arbejdsbetingelser, første Gang der ydes et nyt Medlem Understøttelse*. Disse Bestemmelser, som kom ind i Arbejdsløshedsloven under Krigsaarene, har ikke spillet nogen større Rolle i Praksis, og Regeringen har fundet det urimeligt at opretholde saadanne Særregler for en bestemt Gruppe af Medlemmer.

Endvidere foresloges ophævet Bestemmelsen i § 16, Stk. 5, om en forlænget *Karenstid for Medlemmer, der har ekstraordinært høje Indtægter*, og Bestemmelsen i § 16, Stk. 8, om udvidet *Karenstid for Sæsonfag*. Herom udtalte Ministeren: „Den førstnævnte Bestemmelse, der navnlig havde Værnemagtsarbejde for Øje, har jo nu mistet sin praktiske Betydning og giver kun Anledning til administrativt Besvær. Bestemmelsen i § 16, Stk. 8, stammer fra 1914, men fik sin nuværende Affattelse ved Lovrevisionen i 1942, men Bestemmelsen har paa Grund af Sæsonsvingningernes Udjævning ganske mistet sin Betydning og gælder for Øje-